

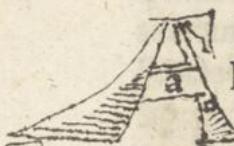
citia nullo liuore in quanto auget numero tanto crescit & ro-
bore. Declina igit a malo & fac bonū, inquire pacē & perse-
quere eam nisi oderimus malū, bonū amare nō possumus,
quin potius faciendū est bonum, ut declinemus a malo. Pax
quærēda est ut fugiamus bella/nec sufficit eam quærere nisi
inuentā fugientēq; omni studio persequamur quæ exuperat
oēm sensum in qua habitatio dei est, ppheta dicēte. Et fac
est in pace locus eius, ifernus itaq; inter fratres diuidit, qcqd
igit separat iter fratres ifernus est dicēdus. Cōcordia enī par-
ue res crescūt, sic & discordia maxime delabunt. Pulchre igit
psecutio pacis dicit, iuxta illud apostoli. Hospitalitatē pse-
quētes ut nō leui usitādoq; sermone (& ut ita loquar) sūmis
labiis hospites inuitemus, sed toto mētis ardore teneamus,
quasi auferētes secum de lucro nostro atq; cōpendio.

Cap. xxx. de infirmis & pauperibus recreādis.

Si quis coeperit agrotare transferatur ad exedrā lati-
orē & tanto senū ministerio cōfoueatur, ut nec deli-
tias urbiū nec matris quærat affectū, nec liceat dice-
re cuiq; tunicā & sagū textaq; tunicis strata nō habeo. Itaq;
æconomicus uniuersa moderet ut nemo quid postulet ne-
mo dehereat. Seruias fratribus hospicium laua pedes, pau-
petibus & fratribus refrigeria exhibe, sumptuū manu pro-
pria distribue, quoniā quicquid habent clerici, pauperū est,
& domus eorū oībus debet ei se comunes. Susceptioni enim
peregrinorū & hospiciū inuigilare debent. Docet Salomon
misericordiæ operibus insistendū nec nostris fidendum uiri-
bus, sed a deo ei se auxilium flagitandū. Sed esto q; æqueris
pauperibus inopum cellulas dignāter introeas manus debi-
lium sis, aquā portes, ligna concidas, focū extruas. Sed ubi
uincula, ubi alapæ, ubi sputa, ubi flagella, ubi patibulum,

ubi mors. Cūq; hæc oia quæ dixi feceris ab Eustochio Pau-
laq; uiinceris. Hæc dico non quo de ardore tuæ mëtis quicq;
dubitë, sed quo currentë impellâ, & acriter dimicanti feruo-
rem augeâ.

Cap. xxxi. de pœnitëtia & misericordia dei.

Ripequeso occasionë & fac de necessitate uirtutë.
Nō querütur in christianis initia sed finis. Paulus ma-
le cœpit, sed bene finiuit. Iñde laudant initia sed finis
proditõe damnañ, & licet deus nō uelit morte peccatoris sed
ut cōuertatur & uiuat, tamē tepidos odit, & cito ei nauseam
faciūt. Cuiq; plus dimittitur plus diligit. Vnde meretrix illa
christi dilectrix in euägeliō baptisata lachrymis suis & crine
quo multos ante deceperat pedes domini terges salutata est.
Nō quidem habuit crispates mitras, nec stridetes calciolos,
nec orbes stibio fuliginatos, Nā quato scodior tato pulchri-
or. Quæ demū plorat ad crucé ungentū parat, quærif in ta-
mulo, ortulanū interrogat, pergit ad apostolos, reperte inu-
ciat, illi dubitat, ista cōfudit. Nō enī tam peccati crime arguit
q; uelox cōuersio in pœnitëtiae celeritate laudañ, nec deus co-
geret pœnitere si nō esset pœnitëtibus ueniā cōcessurus. Ni-
hil enī tam repugnat deo q; cor impenitës. Hoc solū crimen
est quod ueniā cōsequi nō potest præcipue quia nō iniustus
ut ppter multa mala paucor; obliuiscat bonor; imo de nul-
lo sic irasci de⁹ quā si peccator superbiat, & erectus & rigi-
dus nō flectatur in fletū, nec misericordiā postulet p delicto
Nihilq; sic offendit deū sicut erecta ceruix post peccata & ex
desperatiōe cōtemptus, unde & uos nō desperetis ueniā sce-
lerū magnitudine, quia magna peccata magna delebit pœni-
tentia, nā deus nō uult inferre supplicia sed terrere passuros,
ipseq; ad pœnitentiā prouocat ne faciat quod cōminatus est